

Almindelige Bemærkninger.

Af Mindretallet.

En af vort Lands største Finansmænd paa Toldvæsenets Omraade, tidligere Finansminister, Grev Spønneck, har allerede i Gnevældens Dage udtalt følgende: „Intet Lovbud trænger hyppigere til Revision og stadigere til at lempes efter Tidsumstændighederne end en Toldanordning“. Sandheden heraf turde være saa almindelig erkendt baade her og andetsteds, at den ikke behøver nærmere Paavisning.

Derfor er Toldrevisioner temmelig hyppige i andre Lande, enkelte Steder gaar man endog saa vidt, at man reviderer Toldtariffen hvert Aar sammen med Behandlingen af det aarlige Finansbudget. Den samme Erkendelse har herhjemme fundet sit Udtryk i følgende Slutningsbestemmelse i Forordningen af 1ste Maj 1838 angaaende Told- og Skibsafgifterne i Danmark: „Generaltoldkammer- og Kommercekollegiet har hvert 3dje Aar at afgive Indberetning til Kongen angaaende, hvorvidt det paa Grund af forandrede Omstændigheder maatte anses fornødent eller gavnligt at foretage Modifikationer i Tarifferne, ligesom og bemeldte Kollegium, saafremt indtræffende Konjunkturer maatte gøre det paatrængende nødvendigt, endog inden den ansførte Tids Forløb at træffe Forandring i nogen af de i Tarifferne indeholdte Afgifter, i saa Henseende har at indkomme med Forslag til provisoriske Bestemmelser.“

En Toldlov, der som vor ikke har været revideret i 33 Aar, er en Abnormitet. Derom ere sikkert alle enige. Bortset fra de store Principspørgsmaal, der uvilkaarlig sætte Sindene i Bevægelse mer eller mindre i modsat Retning, naar der er Tale om en Toldreform, kan Mindretallet derfor i alt væsentligt tiltræde Flertallets Bemærkninger S. V, ikke blot angaaende en Omfkrivning efter det gældende Møntsystem, men ogsaa angaaende Nødvendigheden af at fjerne alle de Abnormiteter, som en foreløbet Toldlov absolut maa indeholde, og at det særlig gælder om, „at gøre Tariffen fuldt ud tidsvarende og saa lidet besværende for Omfætningen som muligt“.

Men Mindretallet maa for sit Bedkommende i første Række henlede Opmærksomheden paa et Misforhold, der i særlig Grad falder i Øjnene, og som der fortrinsvis bør tages Sigte paa; naaar der er Tale om en Toldrevision.

Paa det Tidspunkt, da den nugældende Toldlov blev til, var Kongerigets Andel af Toldindtægterne for hele Monarkiet: Indførselstold 3,775,800 Rdl., Brændevins- og Skibsafgift 1,667,500 Rdl., i alt 5,443,300 Rdl. eller 10,886,600 Kr. Stigningen i disse Indtægter var i de følgende Aar meget stærk. Deres samlede Gennemsnitsbeløb for Aarene 1866—71 løb op til 17,392,200 Kr.

Alle Parter vare den Gang enige i, at denne Stigning i den indirekte Beskatning var mindre heldig. Under Behandlingen af Regeringens første Toldlovsforslag i 1871—72 var hele Folketingsudvalget enigt i, at denne stærke Stigning gav Anledning til at under-